

DUA

Ey Göklerdeki Babamız,lütfen bu kitabı okuyan herkesi bereketle.
Çok yakında daha önce hiç görmediğimiz kudretli kiliseyi çağıracağını onlara bildir.

Sana hala inanıyoruz.

Yüreklerde bir özlem yarat Ey Egemen Olan,mesajını taşıması için alçakgönüllü hizmetkarına yardım et.

Nasıl ki Musa'yı tasarını gerçekleştirmesi için seçtiysen

Beni de bunun için sakladığını biliyorum.

Bu yüzden Baba senin adını yüceltmeme yardım et.İsa'nın İsmi'yle,
Amin.

İSA MESİH BUGÜN,YARIN VE SONSUZA DEK AYNIDIR.

Ben Kentucky'nin Cumberland County adındaki küçük bir kasabasında dünyaya geldim.Anne ve babam genç yaşta evlenmişlerdi ve ben ailemin ilk çocuğuydum.Annemin bana anlattığına göre ben henüz altı aylıktan sonra babam iş nedeniyle evden uzaktaymış.Ve kar nedeniyle biz de bir kaç gün boyunca etrafı dağlarla çevirili evimizde mahsur kalmışız.Yiyeceğimiz kısa zamanda bitmiş ve günler geçtikçe annemin gücü tükeniyormuş.Artık kendisi için sonun geldiğini düşünmüş.Bu yüzden de evdeki bütün kıyafet,çarşaf ve örtüleri de biraraya getirerek onları üstümüze sarmış ki bu şekilde ısınabilelim.

Sevgili Okur,İnanıyorum ki eğer sevgi dolu kurtarıcımız bu sırada olaya müdahale etmeseydi bu gerçekten bizi sonumuz olacaktı.Ama O her zaman bizimledir. Ve en doğru zamanda kendini gösterir. Tanrı tam o sırada iyi yürekli komşumuza konuşup onun bize gelmesini ve neden günlerdir bacamızdan duman çıkmadığını öğrenmesini söyledi. Komşumuz geldiğinde beni ve annemi aklıktan ölmek üzere buldu. Hemen odun bulup ateş yaktı ve kendi evinden yememiz için yiyecek getirdi.Kısa zaman içinde güç toplayıp,sağlığımıza kavuşmuştuk.Bu yaptığından dolayı O'nun adını yüceltelim.

Bu olaydan kısa bir süre sonra Kentucky'den ayrılıp Indiana'ya taşındık.Babam Indiana,Utica'da çiftlikte çalışmaya gitti.Orada bir seneye yakın oturduk daha sonra Ohio bölgesine gittik.Bir kaç sene geçmişti ve ben sağlıklı genç bir çocuk olmuştum ve o zaman Tanrı benimle konuştu.

Bir seferinde çiftlikten eve su taşıma sırası bendeydi bu da yaklaşık birkaç yüz metre mesafesi kadardı.Ev ve çiftlik arasında duran yaşlı bir ağaç vardı.Ben o gün okuldan yeni dönmüştüm ve bütün komşu çocukları nehir kenarında balık tutmaya gitmişlerdi.Ben de onlarla birlikte balık tutmak için can atıyordum ama babam eve su taşımam gerektiğini söyledi.Dinlenmek için ağacın gölgesinde otururken rüzgarın yaprakları hışırdattığını duydum.Ama fark ettim ki, başka hiçbir yerde rüzgar esmiyordu .O gün hava çok sakindi.Oturduğum yerden kalkınca çok büyük yaprakların arasından estiğini gördüm. Sonra da bir ses benimle konuşmaya başladı.

”Asla içki, sigara ve bedenini kirletecek hiçbirşeyi kullanma çünkü büyüdüğün zaman sana vereceğim görevler var!”

Bu beni o kadar korkuttu ki hemen eve doğru koştum ama bu olanları kimseye anlatmadım. Asla içki ve sigara içemeyecektim. Tanrı’nın son günlerde harika işler yapacağına inanıyorum.

Genç arkadaşlarımla dışarı çıkacak yaşa geldiğimde içki veya sigara içmediğim için benimle dalga geçip bana hanım evladı olduğumu söylerlerdi. Kızların bile sigara içtiğini ve onların benden daha cesur olduklarını söylerlerdi. O zamanlar hayatımda gerçekleşenleri söylemeye utanıyordum. Ama sevgili dostlar, şimdi bunu bütün dünyaya duyurmakla büyük sevinç duyuyorum. Haleluya!

Ondört yaşındayken avlandığım için sık sık yaralanıyordum. Yedi ayımı hastanede geçirmiştim. Tanrı benimle ilgileniyordu ama ben önem vermiyordum. Aldığım çağrı gün geçtikçe gerçeklik kazanıyordu. Ama Hıristiyan bir ailede yetişmediğimden zaman zaman karşı koymaya çalıştım. Çoğu kez o sakin küçük sesin beni çağırdığını işittim. Ama bunu bastırmaya çalıştım. Ama sonunda zorlukla da olsa, Tanrı’nın ve hatta kilisenin neden bahsettiğini duyabilirdim.

Bir gün evden, kardeşlerimden birinin çok hasta olduğunu söyleyen bir mektup aldım. Bu Edward’dı. Benim bir küçüğüm. Bunu fazla ciddiye almadım. İyileşeceğine inandım. Ama birkaç gün sonra şehirden çiftliğe vardığımda masamın üzerinde bir kağıt gördüm. Alıp okumaya başladım. Şöyle yazıyordu. ”Bill Kuzey Pasture’ye gel. Çok önemli.” Bunun üzerine oraya gittim ve çiftlikte çalışan Durfy’le karşılaştım Biz ona “Pop” derdik. Yüzünde üzgün bir ifadeyle bana “Billie sana kötü bir haberim var” dedi. Bana kardeşimin ölüm haberinin yazdığı bir telgraf aldıklarını söylediler.

Sevgili dostum, birkaç dakika için hareketsiz kalmıştım. Bu ailemizde yaşanan ilk ölümdü. Ama söylemeliyim ki, aklımdan geçen ilk düşünce kardeşimin bu ölüme hazır olup olmadığıydı. Gelen telgrafı elime alıp okuduğum zaman gözlerimden yaşlar boşalıyordu. Küçük yaştayken nasıl birlikte mücadele ettiğimiz ve bunun bizim için ne kadar zor olduğu geliyordu aklıma. Okula gittiğimizde hiçbir zaman yeterli yiyeceğimiz olmadı. Parmaklarımız ayakkabılarımızın ucundan çıkıyordu. Ve gömleğimiz olmadığından eski ceketlerin boğaz kısmını birleştirerek giyiyorduk. Annemin bir gün öğlen yemeğinde yememiz için yanımıza küçük bir kova içinde patlamış mısır verdiğini hatırladım. Biz diğer çocuklarla birlikte yemedik. Onlar gibi yemeğe paramız yetmiyordu. Her zaman tepenin üzerine çıkar orada yerdik. Patlamış mısır yediğimiz günü hatırlıyorum. Bunun gerçek bir ziyafet olduğunu düşünmüştük. Bunu yiyeceğimden emin olmak için de sabah olmadan mutfaktan kendi payımı almıştım. Kardeşim kendisininkini almadan önce.

Daha sonra elimde tuttuğum kağıda bakarken bunları düşündüm ve acaba Tanrı’nın onu daha iyi bir yere götürüp götürmediğini merak ettim. Ve yine Tanrı bana seslendi ve her zamanki gibi bununla savaşmaya çalıştım.

Cenaze için eve dönmüştüm. Port Fulton Kilisesi’nden bana bir baba kadar yakın olan Rahip McKinny “İçinizden Tanrı’yı tanımayanlar olabilir. Eğer öyleyse Onu görmeye hazırlanın”

dediğinde resmen sandalyeme yapışmıştım.Tanrı benimle konuşmaya çalışıyordu.Sevgili Okuyucum,O çağırıldığında O'na cevap verin.

Zavallı anne ve babamın cenazeden sonra nasıl ağladıklarını hiçbir zaman unutmayacağım.Yeniden batıya dönmek istiyordum ama annem kalmam için adeta bana yalvarınca,iş bulabilirsem kalmaya karar verdim.Ve çok geçmeden şimdi elemanı olduğum Indiana'daki Halk İşleri Departmanında iş buldum.

Yaklaşık iki sene sonra New Albany'de benzincide metreleri ölçerken benzinden kaynaklanan bir sebeple hastalandım ve haftalarca bununla uğraştım.Tanıdığım bütün doktorlara gittim.Hiçbir şekilde rahat bulamadım.Benzinin etkisinden kaynaklanan karın ağrısından perişan oldum.Ağrı gitgide artıyordu.

Luouville,Ky'deki uzmanlara götürüldüm.En sonunda rahatsızlığın apandisitten kaynaklandığını ve hemen ameliyat olmam gerektiğini söylediler.Buna inanamıyordum.Çünkü hiçbir zaman bu kadar ağrım olmamıştı. Doktorlar ameliyat edilene kadar daha fazla bir şey yapamayacaklarını söylediler.Sonunda ameliyatı kabul ettim.Ama lokal anestezi yapmaları için ısrar ettim ki ameliyat sırasında olup biteni görebileyim.

O sırada yanımda Tanrı'yı tanıyan birinin olmasını çok istedim.Duaya inanıyordum ama dua etmesini bilmiyordum.Bu yüzden de First Baptist Kilisesi'ndeki Pastör benimle birlikte ameliyathaneye girdi.Beni yatağa taşıdıkları sırada kendimi çok güçsüz hissediyordum.Kalbim neredeyse atmıyordu.Ölümü üzerimde hissediyordum.Nefes alıp verişlerim kısılıyordu.Yolun sonuna geldiğimi hissediyordum.Ah Arkadaşım o noktaya gelince geçmişde yaptıklarınızı nasıl hatırlayacağınızı göreceksiniz.Hiçbir zaman sigara içki içmediğimi ve bedenimi hiçbir şekilde kirletmediğimi biliyordum.Ama Tanrı'mla tanışmaya henüz hazır olmadığımı da biliyordum.